

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 18 december 2018 met nummer RvVb-A-1819-0429
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0818-A

Verzoekende partijen	1. de heer Jean MENTEN 2. mevrouw Truus PAUWELS met woonplaatskeuze te 3770 Genoelselderen-Riemst, Sint-Maartenstraat 2
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG vertegenwoordigd door de heer Tom ROOSEN
Tussenkommende partij	de heer Lucien COENEGRACHTS vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 27 juli 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 8 juni 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst van 26 januari 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarde voor het regulariseren van een erfafsluiting in Bekaertdraad met 60 cm boord in betonblokken en betonplaten op een perceel gelegen te 3770 Genoelselderen-Riemst Kasteelstraat 1, met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie A, nummer 489/02K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 13 november 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 17 april 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot vernietiging is vervat in het verzoek tot tussenkomst. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 6 november 2018.

Mevrouw Truus PAUWELS voert het woord voor de verzoekende partijen. De heer Tom ROOSEN voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Joris GEBRUIERS *loco* advocaat Wim MERTENS voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 17 juli 2014 verleent de verwerende partij aan de tussenkomende partij een vergunning onder voorwaarden voor het verbouwen van een woning tot twee woongelegenheden en het bouwen van een garage. De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 6 september 2014 de vernietiging van deze beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1415/0012/A/5/0019.

Op 26 mei 2016 verleent de verwerende partij aan de tussenkomende partij een vergunning voor het regulariseren van de verbouwing van een woning tot twee woningen met garage en weigert een vergunning onder meer voor de erfafsluitingen in betonplaten en –palen.

Met een arrest van 4 oktober 2016 (nummer RvVb/A/1617/0131) vernietigt de Raad de beslissing van 17 juli 2014 omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer. De tussenkomende partij deelde immers mee dat zij verzaakte aan de beslissing van 17 juli 2014 gelet op de intussen verkregen vergunning van 26 mei 2016.

2.

De tussenkomende partij dient op 24 oktober 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van hekwerk bestaande uit twee rijen betonplaat en betonblokken met bovenop een gaas in de kleur betongrijs”* op een perceel gelegen te 3770 Genoelselderen (Riemst) Kasteelstraat 1.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘St. Truiden-Tongeren’, vastgesteld met koninklijk besluit van 5 april 1977 in woongebied met landelijk karakter.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 oktober 2016 tot en met 28 november 2016, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 20 januari 2017 voorwaardelijk gunstig:

“...
“

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Overwegende dat het ontwerp niet voorkomt op de lijsten gevoegd als bijlage 1, II en III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 (en latere wijzigingen) houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage; dat er bijgevolg geen project-milieueffectrapportage noch project-milieueffectrapportage-screeningsnota dient te worden opgesteld;

Verenigbaarheid met voorschriften inzake ruimtelijke ordening (ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingsvoorschriften, verordeningen,...)

Overwegende dat de 'Bouwverordening gemeente Riemst' van toepassing is;

Overwegende dat het voorstel afwijkt van de verordening voor wat betreft het plaatsen van een niet-vegetatieve erfafsluiting gedeeltelijk in betonplaten en betonblokken in plaats van volledig in metaal, kunststof of hout.

...

Bespreking van de resultaten van het openbaar onderzoek

Overwegende dat er tijdens het openbaar onderzoek één schriftelijk bezwaar werd ingediend, door Menten Jean en Pauwels Truus, wonende Sint-Maartenstraat 2 te 3770 Genoelselderen-Riemst;

Overwegende dat de bezwaarindiener stelt dat een omheining in betonplaten niet past in de landelijke, groene omgeving, dat de afwerking van de erfafscheiding niet esthetisch is, dat bij de voorgaande stedenbouwkundige vergunningsaanvraag de vergunning geweigerd werd voor onder andere het plaatsen van een erfafsluiting van betonplaten en -palen; dat de aanvragers niet in beroep gegaan zijn tegen deze beslissing, dat de werken werden aangevat zonder stedenbouwkundige vergunning, dat de voorgestelde omheining in strijd is met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning en met de gemeentelijke bouwverordening, dat het perceel van de aanvrager werd opgehoogd waardoor de afsluiting aan de zijde van de bezwaarindiener een hoogte heeft van meer dan 2 meter; dat het zicht van de bezwaarindiener daardoor wordt beperkt, dat de bestaande betonblokken muur als referentie wordt genomen om de verder erfafsluiting op af te stemmen, dat, indien men toch één esthetisch geheel wil, men beter de muur zou afbreken en groene draad zou plaatsen, dat de verloedering van het perceel van de bezwaarindiener geen argument kan zijn om de voorgestelde erfafsluiting te plaatsen,

Overwegende dat ik het bezwaar heb onderzocht en het ontvankelijk, deels gegrond en deels ongegrond verklaar, dat een afwijking wordt voorgesteld ten opzichte van de gemeentelijke bouwverordening voor de erfafsluiting; dat de erfafsluiting over een hoogte van circa 60cm bestaat uit betonblokken en betonnen platen; dat hierop een grijze draad is aangebracht, dat de voorgestelde uitvoering geen esthetisch geheel vormt en een onafgewerkt beeld geeft, dat het voorgestelde niet past binnen de omgeving, dat het bovenste gedeelte van de erfafsluiting een open afsluiting betreft zodat het zicht hierdoor minimaal wordt beperkt.

Beoordeling van de goede plaatselijke aanleg

Overwegende dat het voorstel het regulariseren betreft van een erfafsluiting in Bekaertdraad met 60cm boord in betonblokken en betonplaten,

Overwegende dat een afwijking wordt voorgesteld ten opzichte van de gemeentelijke bouwverordening voor de erfafsluiting, dat de erfafsluiting over een hoogte van circa 60cm bestaat uit betonblokken en betonnen platen, dat hierop een grijze draad is aangebracht, dat de voorgestelde uitvoering geen esthetisch geheel vormt en een onafgewerkt beeld geeft; Overwegende dat er principieel geen bezwaar is tegen het plaatsen van een gesloten afsluiting met een hoogte van 60cm op voorwaarde dat deze gesloten afsluiting op een eenvormige, kwalitatieve en esthetische manier wordt afgewerkt, zowel aan de zijde van de aanvrager als aan de zijde van de aanpalende percelen,

Overwegende dat het gesloten gedeelte van de afsluiting, zijnde de betonblokken, de betonnen palen en de betonplaten, bepleisterd moeten worden in een neutrale kleur, zowel

aan de zijde van de aanvrager als aan de zijde van de aanpalende percelen, teneinde een goede ruimtelijke inpassing in de omgeving te garanderen.

...

GUNSTIG voor het regulariseren van een erfafsluiting in Bekaertdraad met 60cm boord in betonblokken en betonplaten mits aan volgende voorwaarden wordt voldaan,

- het gesloten gedeelte van de afsluiting, zijnde de betonblokken, de betonnen palen en de betonplaten, moeten bepleisterd worden in een neutrale kleur, zowel aan de zijde van de aanvrager als aan de zijde van de aanpalende percelen .*

...

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 26 januari 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkommende partij. Het college beslist:

“ ...

Advies gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar

Overwegende dat de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar op 20 januari 2017 de aanvraag als volgt heeft geadviseerd (zie bijlage):

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

(technisch-stedenbouwkundige evaluatie)

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst niet volledig kan instemmen met het gemotiveerd voorwaardelijk gunstig advies van 20 januari 2017 van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar, dat ook niet volledig kan ingestemd worden met de overwegingen die geleid hebben tot dit advies; dat het schepencollege van mening is dat:

- de bestaande afscheiding, bestaande uit betonblokken, betonplaten en palen, een mooi afgewerkt geheel vormt,*
- de afscheiding een beperkte hoogte heeft van slechts 60cm,*
- de voorgestelde bepleistering moeilijk uit te voeren is*

Overwegende dat het schepencollege ook niet volledig akkoord gaat met de behandeling door de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van het enig ingediend bezwaarschrift en verklaart dit bezwaar dan ook ontvankelijk en ongegrond omdat:

- een afwijking wordt voorgesteld ten opzichte van de gemeentelijke bouwverordening voor de erfafsluiting,*
- de erfafsluiting over een hoogte van circa 60cm bestaat uit betonblokken en betonnen platen, dat hierop een grijze draad is aangebracht, dat de voorgestelde uitvoering een afgewerkt geheel vormt*
- het voorgestelde niet storend is in de omgeving,*
- het bovenste gedeelte van de erfafsluiting een open afsluiting betreft zodat het zicht hierdoor minimaal wordt beperkt*

Algemene conclusie

(samenvatting en besluitvorming)

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is, en kan gebracht worden door het opleggen van een voorwaarde, met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving

Het beschikkende gedeelte ervan luidt als volgt:

GUNSTIG voor het regulariseren van een erfafsluiting in Bekaertdraad met 60cm boord in betonblokken en betonplaten.

...”

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 28 februari 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 april 2017 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

Ter zake de volgende opmerkingen

- *De gemeentelijk bouwverordening bepaalt onder ‘2.5 Muren en afsluitingen op of tegen de perceelsgrens’ inzake niet-vegetatieve afsluitingen :
De volgende niet-vegetatieve afsluitingen zijn toegelaten:*
  - *Draad met metalen (gegalvaniseerde / geplastificeerde), kunststof of houten palen, zondert begroeiing;*
  - *Metalen hekwerk, houten panelen, schanskorven;*
  - *muur in metselwerk op voorwaarde dat deze een architecturaal, conceptueel en/of fysiek geheel vormt met de woning. De maximale lengte achter de achtergevellijn wordt beperkt tot 6,00 m.
Betonplaten en PVC-panelen worden niet toegelaten. Enkel esthetisch verantwoorde wanden worden toegelaten.
In de zij – en achtertuinzone mogen niet-vegetatieve afsluitingen op de perceelsgrens maximum 2,00 meter hoog zijn in de zij – en achtertuinzone en maximum 1,00 meter hoog in de voortuinzone.*
- *Uit de foto’s van aanvrager blijkt dat er in aansluiting bij de zijgevel van woning beroeper de betonplaten meer in het zicht komen dan tegen de achterste perceelsgrens.
Bij de foto’s bij het bezwaarschrift is er één detailfoto die toont dat in de tuin van beroeper 2 betonplaten over de volle hoogte zichtbaar zijn.
Uit de foto’s van beide partijen samen kan besloten worden dat het erf van beroeper duidelijk lager gelegen is dan de tuin van aanvrager.*
- *Met de volledige hoogte van 2 platen (duidelijk meer dan 60cm zoals in de aanvraag beweerd) is dit materiaalgebruik nadrukkelijk als afsluiting aanwezig en gaat het hier niet om een bodemplaat in de grond, onder een draadafsluiting. Dergelijke uitvoering is strijdig met de hoger geciteerde bepaling van de verordening.
Het uitzicht van de betonplaten werd in de verordening al als onesthetisch afgewezen; cfr. “Betonplaten en PVC-panelen worden niet toegelaten. Enkel esthetisch verantwoorde wanden worden toegelaten.”*
- *Artikel 8 van de verordening bepaalt een afwijkingsprocedure.
Bij huidige vergunningsaanvraag werd geen motiveringsnota zoals omschreven in 8.2 gevoegd.
Onder 8.1 is bepaald dat de afwijking steeds een verbetering moet betekenen, niet alleen voor het gebouw waarop de aanvraag betrekking heeft, maar ook voor de ruimere omgeving. Inzake de gerealiseerde uitvoering kan niet worden gesteld dat zij een verbetering inhoudt ten opzichte van de voorschriften van de verordening .*

De aangevraagde regularisatie komt niet voor vergunning in aanmerking.

“ ...”

Na de hoorzitting van 11 april 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 8 juni 2017 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarde. De verwerende partij beslist:

“ ...

Overwegende dat bij het openbaar onderzoek één bezwaarschrift werd ingediend (door beroeper);

dat de geformuleerde bezwaren kunnen worden samengevat als volgt :

- dat een omheining in betonplaten niet past in de landelijke, groene omgeving; dat de gemeentelijke verordening dergelijke omheining ook niet toestaat;
- dat eerder bij besluit van 26 mei 2016 de vergunning geweigerd werd voor onder andere het plaatsen van een erfafsluiting van betonplaten en –palen; dat de aanvragers niet in beroep gegaan zijn tegen deze beslissing en de werken toch hebben aangevat;
- dat het aangrenzende perceel bij de verbouwwerken werd opgehoogd waardoor er een niveauverschil is ontstaan en de afsluiting aan de zijde van de bezwaarindiener een hoogte heeft van meer dan 2 meter; dat het uitzicht van de bezwaarindiener op eigen tuin en achterliggend beschermd dorpsgezicht daardoor wordt beperkt;
- dat het absurd is de bestaande betonblokken muur als referentie te nemen om nog meer betonplaten langs te zetten; dat, indien men toch één esthetisch geheel wil, men beter de muur zou afbreken en groene draad zou plaatsen;
- dat de toestand van het perceel van de bezwaarindiener geen argument kan zijn om de voorgestelde erfafsluiting te verantwoorden;
- dat de kwaliteit van de woongelegenheden van bezwaarindiener ernstig aangetast wordt door het uitzicht van de afsluiting;

...

Overwegende dat op het aanvraagformulier het voorwerp van huidige vergunningsaanvraag omschreven wordt als 'het plaatsen van hekwerk bestaande uit 2 rijen betonplaat/betonblokken met bovenop een gaas in de kleur betongrijs';

dat een nota bij de aanvraag de volgende toelichting verschaft:

“... De uitgevoerde werken betreffende hekwerk wijken af van wat er is vergund om twee redenen:

Reden 1, het aangrenzend domein is in de tijd tussen vergunning (2014) en uitvoering (2016) verder verloederd. Indien we het vergunde zouden hebben uitgevoerd zou het hekwerk binnen geen tijd overwoekerd worden door het onkruid van de burens en zou het beschadigd worden door de gestapelde keien en ander materiaal.

Tijdens het plaatsen van de nieuwe omheining zijn, in overleg met de buurman, de keien en andere materialen verwijderd van de rooilijn en in de lengte van de perceelsgrens op de eigendom van de burens gelegd.

Reden 2, het geplaatste nieuwe hekwerk sluit mooi aan bij de bestaande betonnen muur in kleur en hoogte. Daardoor creëren we naar onze mening een esthetisch mooi geheel.

....”;

dat het plan bij de aanvraag zeer summier is; dat op een inplantingsplan er enkel twee vermeldingen zijn bij geschreven, met verwijzingen naar de perceelsgrenzen; dat er geen aanzichttekening van de afsluiting is; dat wel een aantal foto's toegevoegd zijn, allen met zichten vanaf het eigen perceel;

Overwegende dat de aanvraag gaat om de regularisatie van een erfafsluiting tussen twee erven/achtertuinen, volgens vermelding op plan bestaande uit deels betonplaat 60cm hoog, deels bestaande muur in betonblokken 60cm hoog, waarop voor beide delen een 1.25m hoog hekwerk van grijs geplastificeerde Bekaert-draad is geplaatst;

dat op het perceel van aanvrager zich langs deze afsluiting een recent aangelegde achtertuin (bij een tweewoonst) situeert; dat op het aanpalende perceel deze afsluiting zich nog deels aan een omsloten koer bevindt, deels langs (een doorgang naar) een minder onderhouden tuin waar de natuur zijn vrije gang heeft gekregen en nog diverse materialen (gestapeld) liggen;

dat beide percelen een uitzonderlijke perceelsconfiguratie hebben, deels ten gevolge van een vroegere eigendomsopsplitsing; dat de tuin van aanvrager (met de afsluiting) spievormig gelegen is tussen de 2 kadastrale percelen in eigendom van beroeper;

Overwegende dat deze aanvraag gesitueerd is aan de rand van de woonkern Genoelselderen, nabij de hoek van de St. Maartenstraat, Hoekstraat, Kasteelstraat en een veldweg; dat de onmiddellijke omgeving relatief dicht bebouwd is; dat aan overzijde van de veldweg het kasteel van Genoelselderen met omliggend park is gesitueerd;

Overwegende dat de gemeentelijk bouwverordening onder '2.5 Muren en afsluitingen op of tegen de perceelsgrens' inzake niet-vegetatieve afsluitingen bepaalt :

De volgende niet-vegetatieve afsluitingen zijn toegelaten:

- Draad met metalen (gegalvaniseerde / geplastificeerde), kunststof of houten palen, zondert begroeiing;*
- Metalen hekwerk, houten panelen, schanskorven;*
- muur in metselwerk op voorwaarde dat deze een architecturaal, conceptueel en/of fysiek geheel vormt met de woning. De maximale lengte achter de achtergevellijn wordt beperkt tot 6,00 m.*

Betonplaten en PVC-panelen worden niet toegelaten. Enkel esthetisch verantwoorde wanden worden toegelaten.

In de zij – en achtertuinzone mogen niet-vegetatieve afsluitingen op de perceelsgrens maximum 2,00 meter hoog zijn in de zij – en achtertuinzone en maximum 1,00 meter hoog in de voortuinzone.

Overwegende dat uit de foto's van aanvrager blijkt dat er in aansluiting bij de zijgevel van woning beroeper de betonplaten meer in het zicht komen dan tegen de achterste perceelsgrens;

dat bij de foto's bij het bezwaarschrift er één detailfoto is die toont dat in de tuin van beroeper 2 betonplaten over de volle hoogte zichtbaar zijn;

dat uit de foto's van beide partijen samen kan besloten worden dat het erf van beroeper duidelijk lager gelegen is dan de tuin van aanvrager;

Overwegende dat met de volledige hoogte van 2 platen (duidelijk meer dan 60cm zoals in de aanvraag beweerd) dit materiaalgebruik nadrukkelijk als afsluiting aanwezig is en het hier niet gaat om een bodemplaat in de grond, onder een draadafsluiting; dat dergelijke uitvoering strijdig is met de hoger geciteerde bepaling van de verordening;

dat het uitzicht van de betonplaten in de verordening al als onesthetisch werd afgewezen ; cfr. "Betonplaten en PVC-panelen worden niet toegelaten. Enkel esthetisch verantwoorde wanden worden toegelaten." ;

dat ook de afsluiting met de betonblokken muur geen conceptueel geheel vormt met de woning of het garage-bijgebouw;

Overwegende dat artikel 8 van de verordening een afwijkingsprocedure bepaalt;

dat bij huidige vergunningsaanvraag geen motiveringsnota zoals omschreven in 8.2 werd gevoegd;

dat onder 8.1 bepaald is dat de afwijking steeds een verbetering moet betekenen, niet alleen voor het gebouw waarop de aanvraag betrekking heeft, maar ook voor de ruimere omgeving; dat inzake de gerealiseerde uitvoering niet kan worden gesteld dat zij een verbetering inhoudt ten opzichte van de voorschriften van de verordening;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat, mits het opleggen van de nodige voorwaarden, de aanvraag wel in overeenstemming kan gebracht worden met de

bepalingen van de bouwverordening en het voorgestelde ontwerp dan eveneens verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening; dat indien de te regulariseren afsluiting bekleed wordt met een duurzame houten beplanking, zodat de betonplaten en betonblokken aan het zicht onttrokken zijn, een dergelijke afsluiting naar materiaalgebruik ter plaatse wel kan worden aangenomen; dat voor deze beplanking de toepassing van hout met een duurzaamheidsklasse II verantwoord en noodzakelijk is;

Overwegende dat verder volgens de tekeningen de hoogte van de afsluiting beperkt blijft tot 1.85m; dat een dergelijke uitvoering in overeenstemming is met de voorschriften ter zake in de gemeentelijke verordening;

*Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder de voorwaarde dat de te regulariseren afsluiting bekleed wordt met een houten beplanking (hout van duurzaamheidsklasse II), zodanig dat de betonplaten en betonblokken aan het zicht onttrokken zijn, en dat deze werken worden uitgevoerd binnen een termijn van 12 maanden na het verkrijgen van deze vergunning;
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren in hun uiteenzetting onder meer het volgende aan:

" ...

II.1. Begunstigde handelt naar eigen goeddunken en legt alle regelgeving en voorschriften naast zich neer.

... "

II.1.2. Negeren door begunstigde van wettelijke voorschriften

... "

Verzoekende partij stelt vast dat begunstigde de hoogte van de boord, gemeten vanaf de opgehoogde tuingrond op de Kasteelstraat 1, foutief heeft opgegeven. Naast het feit dat de grond opgehoogd is zodat de werkelijke hoogte wordt verdoezeld heeft begunstigde 60 cm opgegeven waar het eigenlijk 66 cm is op het laagste stuk boord dat zichtbaar is vanop de Kasteelstraat 1, en vanaf daar heeft begunstigde de grond hoger opgehoogd naargelang dit dichter verloopt naar de hoek van het spievormige perceel, daar waar de natuurlijke

bodem daar net lager ligt, zoals beschreven onder punt II.3 aard van het terrein, en de ijzeren palen hoger gemaakt heeft dan 1m25 naarmate deze richting woonhuis van verzoekende partij verloopt. Ook dan nog is te zien dat de grond afloopt en de boord wordt dus hoger naarmate hij verloopt naar het woonhuis van verzoekende partij. Langs dit huis is ook de hoogte van de boord aan de kant van de Kasteelstraat 1 onvermijdelijk twee platen = 98 cm vanwege de onderkapping van dit huis, wat daar niet meer zichtbaar is door de bovenlaag van kiezel en aangezien er sinds januari 2017 een garagecontainer is geplaatst tegen de zijdelingse perceelsgrens vlak langs dit huis. De omheining is daar dus sowieso ook 2m28 hoog. De aanduiding 'boord van 60 cm' is dus (sowieso) niet correct en de hoogte van de Bekaertconstructie is 1m30 hoog richting woonhuis.

...

II.4. Betwisting van de hoogte van de omheining

ALS het klopt wat er staat in de bouwverordening onder artikel 2.5 betreffende 'Muren en afsluitingen op of tegen de perceelsgrens': 'In de zij – en achtertuinzone mogen niet-vegetatieve afsluitingen op de perceelsgrens maximum 2,00 meter hoog zijn en maximum 1,00 meter hoog in de voortuinzone'; bovendien moet dit steeds in overeenstemming te zijn met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening; dit in het kader van het ruimtelijke structuurplan van de gemeente Riemst (<http://www.riemst.be/inwonersinfo/bouwen-wonen/stedenbouw/ruimtelijke-structuurplannen/riemst>) waarin staat: 'Wonen, werken en ontspannen in een kwaliteitsvolle open en landelijke ruimte' 'Het historisch gegroeid nederzettingsspatroon van de gemeente met de kleine, geconcentreerde landelijke kernen wil het gemeentebestuur bestendigen. Elk dorp zal op zijn eigen niveau een evenwichtige kwalitatieve en kwantitatieve groei kennen. Belangrijk hierbij is de eigenheid van elk dorp. De groei zal dynamiek brengen in de dorpen, zonder afbreuk te doen aan de leefbaarheid.' 'Betekent dat alle aan stedenbouwkundige vergunning onderworpen plannen/uitvoeringen dus ook in dit kader moeten beoordeeld worden, niet enkel wat betreft de plannen/uitvoeringen zelf maar ook aangaande de impact hiervan op de nabije en ruimere omgeving';

en gezien het feit dat de betonplaten en betonpalen aan de kant van de verzoekende partij aangetoond hoger zichtbaar zijn: van 2 platen hoog = 98 cm tot 86 cm, toont aan dat de begunstigde de omheining gezet heeft op de oorspronkelijke hoogte en daarna de grond heeft opgehoogd in zijn tuin. dit is ook de redenering van de architect stedenbouwkundig ambtenaar geweest in zijn verslag blijkbaar. Dat vervolgens de begunstigde de tuin ophooft betekent niet dat de omheining pas begint vanaf de ophoging. Op het profielplan aangaande de garage die moest worden opgehoogd is er een geleidelijke verhoging van het maaiveld genoteerd, dat bestempeld wordt als nieuw maaiveld, dit geen invloed heeft op de hoogte van de erfgrans in de achtertuin op de Kasteelstraat 1. en niet overeenkomt met de ophoging in de tuin. De verharding naar de oprit was ook kunnen gebeuren zonder verandering van het maaiveld, het gaat immers om materialen die bovenop de grond zijn gebracht ter geleidelijke verhoging van de oprit. Dit staat los van de ophoging van de vloeren van de gebouwen. Ter hoogte van de strook langs de garage en de tuin was de afloop van het water naar de straat geen probleem en vangt de waterdoorlatende kiezel en het grasperk sowieso water op. Het zou sowieso niet te verantwoorden zijn dat de ophoging van de garage van ca 6meter breedte de hoogte zou bepalen van de ca 48 meter lange tuinafscheiding die vanuit het perspectief van de naastliggende percelen hoofdzakelijk vlakbij staat en die tegen de aard van het terrein ingaat. Dit gaat in tegen het redelijkheidsbeginsel van behoorlijk bestuur;

DAN is er toch geen twijfel mogelijk dat de hoogte van de omheining moet bepaald worden vanaf de grond zoals die oorspronkelijk was, voor de ophoging in de tuin op de

Kasteelstraat 1, zoals die op te tekenen is langs de kant van de percelen van verzoekende partij;

II.5. Bezwaren tegen de genomen beslissingen van de bevoegde overheidsdiensten op basis van en verwijzend naar alle hiervoor vernoemde en toepasbare regelgeving en stedenbouwkundige voorschriften en naar de beginselen van behoorlijk bestuur.

...

II.5.2. Bezwaren tegen de beslissing van de deputatie

In het voorbereidend verslag van de architect/stedenbouwkundig ambtenaar wordt er enkel gefocust op het gedeelte in betonblokken en betonplaten, waarbij er op een vage manier wordt verwezen naar de overschrijding van de hoogte.

In antwoord op dit verslag van de architect/bouwkundig ambtenaar heeft verzoekende partij tijdens de hoorzitting van 11 april extra foto's afgegeven en zich verantwoord met nadruk dat ook in de tuin de omheining zeer verstorend is, op de hoogte die meer dan 2 meter bedraagt, op de ernstige verstoring van het uitzicht door de gebruikte draad en ijzeren stijlen bovenaan, op het probleem met de betonnen palen, en op het feit dat de tuin ondertussen is onderhouden. Zodoende hoorde en zag de bevoegde gedeputeerde dit ook rechtstreeks. Zij wist o.a. dus dat de hoogte van de erfafsluiting langs de woning ook aan de kant van begunstigde meer dan 2 meter bedraagt in werkelijkheid, en indien ze hier nog twijfels over had was er nog tijd genoeg om dit na te gaan alvorens te beslissen op 8 juni.

'de materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier.'

Ter afronding van de hoorzitting bevestigde de architect/bouwkundig ambtenaar mondeling kort voor alle aanwezigen dat de voorliggende regularisatieaanvraag niet voor vergunning in aanmerking komt vanwege de hoogte en de materiaalkeuze en omdat hierop geen afwijking toepasbaar is. Zoals in zijn verslag: : 'Artikel 8 van de verordening bepaalt een afwijkingsprocedure. Bij huidige vergunningsaanvraag werd geen motiveringsnota zoals omschreven in 8.2 gevoegd. Onder 8.1 is bepaald dat de afwijking steeds een verbetering moet betekenen, niet alleen voor het gebouw waarop de aanvraag betrekking heeft, maar ook voor de ruimere omgeving. In zake de gerealiseerde uitvoering kan niet worden gesteld dat zij een verbetering inhoudt ten opzichte van de voorschriften van de verordening.'

II.5.3.1 De bevoegde gedeputeerde is het niet eens met het advies van de architect/bouwkundig ambtenaar, en in plaats daarvan ent zij haar beslissing van 8 juni 2017 op de beslissing van de gemeente waarbij ze uitgaat van het principe dat de volledige omheining blijft staan. In de nota van 08 juni die bestemd is voor de deputatie wordt dit omschreven als:

'principiële beslissing van de deputatie...waarbij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk wordt verleend'.

Het standpunt van de deputatie wijkt af van het advies van de afdeling omwille van de volgende reden(en):

° de deputatie is van oordeel dat, mits het opleggen van de nodige voorwaarden, de aanvraag wel in overeenstemming kan gebracht worden met de bepalingen van de bouwverordening en het voorgestelde ontwerp dan eveneens verenigbaar is met de goede

plaatselijke orde. Deze omschrijving bevestigt het feit dat de deputatie vertrekt van het idee om de omheining te laten staan.

° dat indien de te regulariseren afsluiting bekleed wordt met een duurzame houten beplanking, zodat de betonplaten en betonblokken aan het zicht onttrokken zijn, een dergelijke afsluiting naar materiaalgebruik ter plaatse wel kan worden aangenomen; dat voor deze beplanking de toepassing van hout met een duurzaamheidsklasse II verantwoord en noodzakelijk is'.

II.5.3.2 Wat betreft de betonplaten en betonpalen heeft de deputatie reeds een definitieve uitspraak gedaan. Begunstigde is immers niet tegen deze uitspraak in beroep gegaan: het toekennen van een stedenbouwkundige vergunning met voorwaarden op 26 mei 2016 door de deputatie voor 'het verbouwen van een woonst tot twee woongelegenheden met garage' ten gunste van Coenegrachts Lucien en Derwa Agnes, Rukkelingenweg 7, 3770 Millen-Riemst.

Eén van de voorwaarden was het niet toestaan van betonplaten en betonpalen als erfafsluiting. Het feit dat de palen en platen niet langer 1m80 hoog zijn verandert niets aan de motivering van de voorwaarde die bij de eerder verleende vergunning werd opgelegd.

'Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat de overheid gedane toezeggingen, uitlatingen of gewekt vertrouwen niet beschamen mag. In een eerste betekenis impliceert dit beginsel dat de overheid niet mag terugkomen op een definitieve beslissing.'

II.5.3.3 'de deputatie is van oordeel dat, mits het opleggen van de nodige voorwaarden, de aanvraag wel in overeenstemming kan gebracht worden met de bepalingen van de bouwverordening en het voorgestelde ontwerp dan eveneens verenigbaar is met de goede plaatselijke orde' doch de feiten spreken dit tegen, want zowel qua hoogte als qua materiaal is de constructie met Bekaertdraad niet in overeenkomst met de bepalingen van de bouwverordening en het voorgestelde ontwerp is niet verenigbaar met de goede plaatselijke orde. In de beslissing zoals die is toegestuurd is er zelfs volledige ontkennen van de feiten die de verzoekende partij en de architect/stedenbouwkundig ambtenaar naar voren brachten en wordt door de deputatie verwezen naar het plan van begunstigde waar de totale hoogte van de omheining 1m85 hoog bedraagt.

'De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (d.w.z. de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn'

'Als procedurele beginselen worden beschouwd de formele motiveringsplicht, de fair play (met inbegrip van het recht van verdediging, de hoor- en onpartijdigheidsplicht) en de formele zorgvuldigheidsplicht'. 'Met fair play worden de normen en beginselen bedoeld die bij een behoorlijk bestuur in acht genomen moeten worden als waarborg voor onpartijdigheid van de bestuurder'

'de materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (d.w.z. de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn'

"Tenslotte moet elke overheidsbeslissing de redelijkheidstoets doorstaan: ze mag niet kennelijk onredelijk zijn"

..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

II DE ONTVANKELIJKHEID

Artikel 4.8.2, tweede lid VCRO bepaalt dat de Raad een bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing vernietigt wanneer die beslissing onregelmatig is en dat een beslissing onregelmatig is wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 15, 4° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges vereist dat een verzoekschrift o.a. een uiteenzetting van de ingeroepen middelen vereist.

Het verzoekschrift bevat diverse onderdelen die kritiek betreffen op (de houding van) de aanvrager, het college van burgemeester en schepenen alsook loutere opportuniteitskritiek bevatten zonder dat daarin op duidelijke wijze middelen worden aangeduid die wordt aangewend tegen de beslissing van ons college.

Enkel hetgeen in het onderdeel “II.5.2. Bezwaren tegen de beslissing van de deputatie” voorkomt kan bijgevolg mogelijk in aanmerking worden genomen voor eventuele ontvankelijke middelen en ons college zal bijgevolg enkel antwoorden op de kritiek die de verzoekende partijen in dit onderdeel van hun verzoekschrift uiten.

III DE MIDDELEN TOT NIETIGVERKLARING

Het is vaste rechtspraak van uw Raad dat een middel bestaat uit de voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte bepalingen en de wijze waarop deze bepalingen door de bestreden beslissing zouden geschonden zijn (RvVb 26 november 2013, nr. A/2013/0684; RvVb 9 juni 2015, nr. A/2015/0346; RvVb 25 oktober 2016, nr. RvVb/A/1617/0205; RvVb 25 oktober 2016, nr. RvVb/A/1617/0213).

Een middel moet duidelijk en nauwkeurig zijn. De onduidelijkheid van een verzoekschrift schendt het tegensprekelijk karakter van de schriftelijke procedure voor de Raad en de rechten van verdediging van de andere procespartijen (RvVb, 21 april 2015 nr. A/2015/0240).

Het onderdeel “II.5.2. Bezwaren tegen de beslissing van de deputatie” mist in het licht van bovenvermelde bepalingen en beginselen op zijn minst duidelijkheid in zijn structuur. Er is ook veelal onduidelijkheid over het verband tussen de (al dan niet geconcretiseerde) geschonden geachte bepalingen en de wijze waarop deze bepalingen door de bestreden beslissing zouden geschonden zijn.

In de mate uw Raad toch van mening zou zijn dat er in de kritiek ontvankelijke middelen zouden aanwezig zijn, poogt ons college hieronder een antwoord te bieden op de geformuleerde kritiek.

1 *In eerste instantie lijken de verzoekende partijen te stellen dat de materiële motiveringsplicht geschonden is doordat, in afwijking op het ongunstige verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dat gesteund was op een vastgestelde schending van de gemeentelijke bouwverordening, toch de stedenbouwkundige vergunning werd verleend.*

...

In casu was ons college van oordeel dat de stedenbouwkundige vergunning kon verleend worden onder de voorwaarden dat de afsluiting bekleed wordt met een duurzame houten beplanking, zodat de betonplaten en betonblokken aan het zicht onttrokken zijn.

Door het naleven van deze voorwaarde zal het uitzicht en de afwerking van de afsluiting ter hoogte van de betonplaten en betonblokken inderdaad een houten beplanking zijn, hetgeen uitdrukkelijk door de bouwverordening als afsluiting toegelaten is.

Daar waar de verzoekende partijen lijken te stellen dat de vergunning naar hoogte toe niet verenigbaar zou zijn met de voorschriften van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening, moet worden opgemerkt dat zij dit niet concreet staven noch aannemelijk maken.

In elk geval is het zo dat ons college, net als de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar uitdrukkelijk overwogen heeft dat volgens de tekeningen de hoogte van de afsluiting beperkt blijft tot 1,85 m. Dergelijke uitvoering is inderdaad in overeenstemming met de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening, die een hoogte van 2 m toelaat.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat de beslissing van ons college op onjuiste gegevens of op kennelijk onredelijke motieven gesteund is.

De kritiek is ongegrond.

2 *In tweede instantie lijken de verzoekende partijen op te werpen dat ons college het rechtszekerheidsbeginsel zou schenden gezien ons college in een eerdere beslissing uitdrukkelijk de vergunning voor de betonplaten had geweigerd.*

Als antwoord hierop geldt dat hetgeen nu vergund is niet overeenkomt met hetgeen in de eerdere beslissing werd geweigerd.

In de huidige beslissing, met als specifiek voorwerp de regularisatie van de afsluiting, werd de vergunning verleend onder de voorwaarde dat deze ter hoogte van de betonplaten en de betonblokken zou worden bekleed met een houten beplanking, waardoor de afsluiting wel degelijk in overeenstemming is met de gemeentelijke bouwverordening en met de goede ruimtelijke ordening.

Art. 4.3.1 VCRO biedt ons college inderdaad de mogelijkheid om de vergunning toch af te leveren, wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen.

De kritiek is ongegrond.

...”

3.

De tussenkomende partij stelt het volgende:

“ ...

IIII1. EERSTE MIDDEL

III.1.1. Herneming van het eerste middel

Het eerste middel steunt op de kritiek dat 'begunstigde naar eigen goeddunken zou handelen en alle regelgeving en voorschriften naast zich zo neerleggen'.

III.1.2. Weerlegging van het eerste middel

...

Dat in een eerdere vergunningsbeslissing van 26 mei 2016 een aanvraag met draadafsluiting zou zijn geweigerd, heeft natuurlijk niet voor gevolg dat iedere toekomstige aanvraag ook zou moeten worden geweigerd. Verzoekende partij geeft in zijn verzoekschrift overigens zelf aan dat de bestreden aanvraag anders is dan de vorige ("het feit dat de platen en palen niet langer 1m80 hoog zijn"). Voorts zal de Raad vaststellen dat verzoekende partij zijn standpunt niet bewijst; er wordt geen afschrift van de andere vergunning bijgebracht. Tot slot is het algemene regel dat een latere stedenbouwkundige vergunning een bestaande vergunde toestand perfect kan wijzigen.

...

De werkelijke hoogte wordt niet helemaal 'verdoezeld' van 60cm naar 66cm op het laagste stuk boord dat zichtbaar zou zijn vanop de Kasteelstraat 1 met gevolgd dat de aanduiding 'boord van 60cm' niet correct zou zijn. De ingediende plannen zijn ter zake duidelijk. Verwerende partij heeft de aanvraag met kennis van zaken kunnen beoordelen. Daargelaten deze vaststelling, verwijst verzoeker tot tussenkomst naar de vaste rechtspraak die stelt dat materiële fouten enkel aanleiding kunnen geven tot sanctionering indien zij het vergunningverlenend bestuur hebben misleid (quod non).

Het eerst middel is onontvankelijk, minstens ongegrond.

...

III.4. VIERDE MIDDEL

III.4.1. Herneming van het middel

Het vierde middel steunt op kritiek 'betwisting van de hoogte van de omheining'.

III.4.2. Weerlegging van het vierde middel

In dit verband werpen verzoekende partijen de schending op van het redelijkheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

Het redelijkheidsbeginsel zou in het gedrang komen omdat de hoogte van de omheining moet bepaald worden vanaf de grond zoals zij oorspronkelijk was, voor de ophoging van de tuin op de Kasteelstraat 1.

Onder het derde middel heeft verzoeker tot tussenkomst reeds aangestipt dat uit de motivering van het bestreden besluit genoegzaam dat verwerende partij zich ter dege bewust is van de plaatselijke bodemgesteldheid, en dat verwerende partij in het bestreden besluit hier verschillende passages aan heeft gewijd.

...

Bij het beoordelen van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag dient verwerende partij volgens de VCRO de bestaande toestand in ogenschouw te nemen. Verzoekende partijen citeren geen enkele rechtsregel die in dit dossier zou opleggen dat wordt teruggespreken naar een voorheen bestaande toestand. Verzoekende partijen voldoen niet aan de op hen rustende bewijsplicht.

Het wordt allerm minst aangetoond dat verwerende partij het dossier kennelijk onredelijk heeft beoordeeld. Uit de bestreden beslissing kan worden opgemaakt dat verwerende partij de zaken zeer zorgvuldig heeft beoordeeld en met het opleggen van de bijzondere voorwaarde heeft getracht om tegemoet te komen aan de kritieken van verzoekende partijen. Dergelijke handelwijze getuigt juist van een redelijke beoordeling.

Het vierde middel is ongegrond.

III.5. VIJFDE MIDDEL

III.5.1. Herneming van het vijfde middel

Het vierde middel luidt als volgt: 'Bezwaren tegen de genomen beslissingen van de bevoegde overheidsdiensten op basis van en verwijzend naar alle hiervoor vernoemde en toepasbare regelgeving en stedenbouwkundige voorschriften en naar de beginselen van behoorlijk bestuur'. Verzoekende partijen roepen de schending in van het rechtszekerheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 544 B.W. en de materiële motiveringsplicht.

III.5.2. Weerlegging van het vijfde middel

...

Het tweede onderdeel van het vijfde middel steunt op de schending van de materiële motiveringsplicht. De schending van dit beginsel van behoorlijk bestuur wordt op generlei wijze toegelicht in het verzoekschrift, zodat het middelonderdeel dat zich steunt op deze rechtsnorm onontvankelijk moet worden verklaard.

Opnieuw komen verzoekende partijen terug op de vorige stedenbouwkundige vergunning van 26 mei 2016. Verzoeker tot tussenkomst heeft er reeds op gewezen dat huidige aanvraag verschilt van de vorige vergunningsaanvraag, dat verzoekende partijen hun standpunt dienaangaande niet bewijzen en dat het perfect mogelijk is om middels een vergunning af te wijken van een reeds bestaande vergunde toestand. Het rechtszekerheidsbeginsel is niet geschonden.

Eveneens bij herhaling stellen verzoekende partijen dat de aanvraag strijdig zou zijn met de bouwverordening. Onder het eerste middel heeft verzoeker tot tussenkomst reeds aangetoond dat de aanvraag zich verstaat met de bouwverordening zodat verzoeker tot tussenkomst kan verwijzen naar zijn eerdere uiteenzetting. Bovendien heeft verwerende partij een bijzondere voorwaarde gekoppeld aan de gunning om de verenigbaarheid met de verordening te waarborgen.

...

4.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog het volgende:

" ...

DEEL III: MIDDELEN

1. VOORAFGAANDE OPMERKINGEN

...

25. Verzoekende partijen menen dat ze, ondanks de structuur van het verzoekschrift, een voldoende duidelijke omschrijving hebben gegeven van de geschonden geachte regelgeving, voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en op evidente wijze

hebben toegelicht waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar hun oordeel werden geschonden.

...

2. TOEGEPASTE MIDDELEN

...

29.1 Het besluit is niet met de vereiste zorgvuldigheid gebeurd: er is geen enkel argument opgenomen in het besluit betreffende de overige geformuleerde bezwaren, waarbij op onweerlegbare manier werd aangetoond door het geheel van de beschrijving en foto's dat zowel het materiaal als de hoogte van de omheining niet voldoen aan de vereisten van een goede ruimtelijke ordening. Dit een schending is van artikel 4.7.23 VCRO en 4.3.1, §1 VCRO

29.2 De opmerking verderop in de antwoordnota getuigt dat het besluit niet op de werkelijk bestaande en concrete feiten is gebaseerd:

'In elk geval is het zo dat ons college, net als de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar uitdrukkelijk overwogen heeft dat volgens de tekeningen de hoogte van de afsluiting beperkt blijft tot 1,85 m. getuigt hiervan.'

Ook verzoekende partijen kunnen dat in '1 seconde' uitdrukkelijk vaststellen. Er is echter uitvoerig bewezen door verzoekende partijen en erkend door de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar dat de omheining ruim te hoog is.

De misleidende plannen* worden, door deze uitspraak, in het besluit als waarachtiger beschouwd dan de werkelijk relevante werkelijk en concrete feiten in de bezwaren en de vaststellingen van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.

...

de verwijzing naar het inplantingsplan is misleidend:

Dit brengt verzoekende partijen, samen met de opmerking in hetzelfde gedeelte van de antwoordnota: 'Daar waar de verzoekende partijen lijken te stellen dat de vergunning naar hoogte toe niet verenigbaar zou zijn met de voorschriften van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening, moet worden opgemerkt dat zij dit niet concreet staven noch aannemelijk maken.'

...

Waaronder verzoekende partijen verwijzen hierbij naar het verzoekschrift:

'In het voorbereidend verslag van de architect/stedenbouwkundig ambtenaar (met negatief advies, inventaris stuk 6) wordt er enkel gefocust op het gedeelte in betonblokken en betonplaten, waarbij er op een vage manier wordt verwezen naar de overschrijding van de hoogte.

In antwoord op dit verslag van de architect/bouwkundig ambtenaar heeft verzoekende partij tijdens de hoorzitting van 11 april extra foto's afgegeven en zich verantwoord met nadruk dat ook in de tuin de omheining zeer verstorend is, op de hoogte die meer dan 2 meter bedraagt, op de ernstige verstoring van het uitzicht door de gebruikte draad en ijzeren stijlen bovenaan, op het probleem met de betonnen palen, en op het feit dat de tuin ondertussen is onderhouden. (inventaris stuk10) Zodoende hoorde en zag de bevoegde gedeputeerde dit ook rechtstreeks. Zij wist o.a. dus dat de hoogte van de erfafsluiting langs de woning ook aan de kant van begunstigde meer dan 2 meter bedraagt in werkelijkheid, en indien ze hier nog twijfels over had was er nog tijd genoeg om dit na te gaan alvorens te beslissen op 8 juni.'

Waaronder verzoekende partijen tevens verwijzen hierbij naar het verzoekschrift betreffende de conclusie op de hoorzitting , uitgesproken als de op dat moment zijnde genomen beslissing, verwoord door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar/architect, met naast hem de bevoegde gedeputeerde:

'Ter afronding van de hoorzitting bevestigde de architect/bouwkundig ambtenaar mondeling kort voor alle aanwezigen dat de voorliggende regularisatieaanvraag niet voor vergunning in aanmerking komt vanwege de hoogte en de materiaalkeuze en omdat hierop geen afwijking toepasbaar is.'

Gezien vervolgens de bevoegde gedeputeerde uitgegaan is van het principiële standpunt dat de omheining toch moet kunnen blijven staan, en daar dan een voorwaarde aan te verbinden. Verwoord in verzoekschrift als volgt:

'De bevoegde gedeputeerde is het niet eens met het advies van de architect/bouwkundig ambtenaar (, en in plaats daarvan ent zij haar beslissing van 8 juni 2017 op de beslissing van de gemeente waarbij ze uitgaat van het principe dat de volledige omheining blijft staan. In de nota van 08 juni die bestemd is voor de deputatie wordt dit omschreven als (inventaris stuk 5):...

Verzoekende partijen kunnen hierbij vaststellen dat het bestuur hierbij het zorgvuldigheidsbeginsel niet heeft gerespecteerd :

*Het bestuur heeft de verzoekende partijen hierbij niet de mogelijkheid geboden zich te verantwoorden over feiten en standpunten die hem/haar worden aangewreven of standpunten die in ongunstige zin worden ingenomen terwijl ze op de hoogte was van de belangen van verzoekende partijen. Bovendien, gezien deze beslissing afwijkt betreffende essentiële elementen uit de voorlopige beslissing, is het onmogelijk om te bepalen dat er alsnog sprake is van een goede ruimtelijke ordening.
..."*

Beoordeling door de Raad

1.1.

Artikel 15, 4° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de middelen moet bevatten. Een verzoekschrift dient bijgevolg minstens één ontvankelijk middel te bevatten. Een middel is ontvankelijk als het minstens een voldoende omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving of beginselen van behoorlijk bestuur en wordt verduidelijkt op welke wijze vermelde regelgeving of beginselen worden geschonden.

Artikel 15, 4° Procedurebesluit kan evenwel niet zo begrepen worden dat verzoekende partijen expliciet de rechtsregels of rechtsbeginselen moeten vermelden die volgens hen door de bestreden beslissing worden geschonden. Het volstaat dat de uiteenzetting in het verzoekschrift de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht (en voor de andere procespartijen teneinde hun rechten van verdediging te kunnen uitoefenen) toelaat duidelijk te begrijpen wat de bestreden beslissing wordt verweten.

1.2.

De verzoekende partijen zetten onder de titel *'II.5. Bezwaren tegen de genomen beslissingen van de bevoegde overheidsdiensten op basis van en verwijzend naar alle hiervoor vernoemde en toepasbare regelgeving en stedenbouwkundige voorschriften en naar de beginselen van behoorlijk bestuur'* enkele bezwaren uiteen tegen de bestreden beslissing. Zo uiten zij onder meer kritiek op

de beoordeling door de verwerende partij van de verenigbaarheid van de aanvraag met artikel 5.2 van de gemeentelijke verordening inzake 'Muren en afsluitingen op of tegen de perceelsgrens'. Zij menen hierbij dat de bestreden beslissing, in het licht van de feitelijke gegevens zoals door hen naar voor gebracht tijdens de hoorzitting, onzorgvuldig en niet afdoende is gemotiveerd wat betreft de hoogte van de erfafsluiting.

Uit deze uiteenzetting kan worden afgeleid dat de verzoekende partijen minstens de schending aanvoeren van het zorgvuldigheidsbeginsel, in samenhang met de motiveringsplicht. Uit de repliek van de verwerende en de tussenkomenende partij zoals hierboven aangehaald, blijkt dat zij het middel ook onder meer als een schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel hebben begrepen. Het middel kan derhalve niet zonder meer als onontvankelijk verworpen worden.

2.

Met de bestreden beslissing verleent de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van het plaatsen van een erfafsluiting op de perceelsgrens tussen het perceel van de verzoekende partijen en dat van de tussenkomenende partij. De erfafsluiting wordt uitgevoerd in betonblokken en betonplaten met daar bovenop zogenaamde 'Bekaert'-draad.

Het wordt niet betwist dat de aanvraag onderworpen is aan de stedenbouwkundige voorschriften van de gemeentelijke bouwverordening van 6 juli 2015 (hierna verder aangeduid als de gemeentelijke bouwverordening).

Artikel 2.5 van de gemeentelijke bouwverordening bepaalt het volgende:

'...
2.5 MUREN EN AFSLUITINGEN OP OF TEGEN DE PERCEELSGRENS
...
NIET-VEGETATIEVE AFSLUITINGEN

De volgende niet-vegetatieve afsluitingen zijn toegelaten:

- *Draad met metalen (gegalvaniseerde / geplastificeerde), kunststof of houten palen, zondert begroeiing;*
- *Metalen hekwerk, houten panelen, schanskorven;*
- *muur in metselwerk op voorwaarde dat deze een architecturaal, conceptueel en/of fysiek geheel vormt met de woning. De maximale lengte achter de achtergevellijn wordt beperkt tot 6,00 m.*

Betonplaten en PVC-panelen worden niet toegelaten. Enkel esthetisch verantwoorde wanden worden toegelaten.

*In de zij- en achtertuinzone mogen niet-vegetatieve afsluitingen op de perceelsgrens maximum **2,00 meter** hoog zijn in de zij- en achtertuinzone en maximum **1,00 meter** hoog in de voortuinzone.*

'...'

Uit deze bepalingen volgt onder meer dat niet-vegetatieve afsluitingen op de perceelsgrens in de zij- en achtertuinzone een maximale hoogte van 2 m mogen hebben.

3.

De verzoekende partijen voeren aan dat de erfafsluiting niet in overeenstemming is met vermelde bepalingen van de gemeentelijke verordening wat de gebruikte materialen betreft, maar evenmin op vlak van hoogte. Zij wijzen erop dat de grond door de tussenkomenende partij op diens perceel werd opgehoogd nadat de erfafsluiting werd geplaatst zodat de werkelijke hoogte verdoezeld wordt. Volgens de verzoekende partijen moet de hoogte van de afsluiting dan ook gemeten worden

vanaf het oorspronkelijke maaiveld zoals het bestond voor de ophoging en nog steeds bestaat langs hun zijde van de erfafsluiting.

Daarnaast zou de hoogte van de betonnen afsluiting vermeld in de plannen bij de aanvraag foutief zijn. De verzoekende partijen menen dan ook dat de verwerende partij in haar beoordeling de feiten, zoals door hen en de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar naar voor gebracht, volledig ontkent en louter verwijst naar het plan van de aanvrager waar een totale hoogte van de omheining van slechts 1,85 m wordt vermeld, en zodoende op grond van een gebrekkige motivering meent dat voldaan is aan de voorschriften van de gemeentelijke verordening.

4.

De verwerende partij dient, gegeven artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a en §2, eerste lid VCRO, na te gaan of het aangevraagde verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken. Of dit het geval is en op welke motieven de verwerende partij zich hiertoe beroept, moet blijken uit de motivering van de bestreden beslissing.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna Formele Motiveringswet) bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn. Een vergunningsbeslissing moet derhalve duidelijk en op afdoende wijze de redenen opgeven waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing steunt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, haar beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden en derhalve dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste (formele) zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de verwerende partij onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

5.1.

In haar omschrijving van de aanvraag overweegt de verwerende partij het volgende:

“ ...

dat het plan bij de aanvraag zeer summier is; dat op een inplantingsplan er enkel twee vermeldingen zijn bij geschreven, met verwijzingen naar de perceelsgrenzen; dat er geen aanzichttekening van de afsluiting is; dat wel een aantal foto's toegevoegd zijn, allen met zichten vanaf het eigen perceel;

Overwegende dat de aanvraag gaat om de regularisatie van een erfafsluiting tussen twee erven/achtertuinten, volgens vermelding op plan bestaande uit deels betonplaat 60cm hoog, deels bestaande muur in betonblokken 60cm hoog, waarop voor beide delen een 1.25m hoog hekwerk van grijs geplastificeerde Bekaert-draad is geplaatst;

...”

In haar beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de gemeentelijke verordening overweegt de verwerende partij vervolgens:

“ ...

Overwegende dat uit de foto's van aanvrager blijkt dat er in aansluiting bij de zijgevel van woning beroeper de betonplaten meer in het zicht komen dan tegen de achterste perceelsgrens; dat bij de foto's bij het bezwaarschrift er één detailfoto is die toont dat in de tuin van beroeper 2 betonplaten over de volle hoogte zichtbaar zijn; dat uit de foto's van beide partijen samen kan besloten worden dat het erf van beroeper duidelijk lager gelegen is dan de tuin van aanvrager;

Overwegende dat met de volledige hoogte van 2 platen (duidelijk meer dan 60cm zoals in de aanvraag beweerd) dit materiaalgebruik nadrukkelijk als afsluiting aanwezig is en het hier niet gaat om een bodemplaat in de grond, onder een draadafsluiting; dat dergelijke uitvoering strijdig is met de hoger geciteerde bepaling van de verordening;

...

Overwegende dat artikel 8 van de verordening een afwijkingsprocedure bepaalt; dat bij huidige vergunningsaanvraag geen motiveringsnota zoals omschreven in 8.2 werd gevoegd; dat onder 8.1 bepaald is dat de afwijking steeds een verbetering moet betekenen, niet alleen voor het gebouw waarop de aanvraag betrekking heeft, maar ook voor de ruimere omgeving; dat inzake de gerealiseerde uitvoering niet kan worden gesteld dat zij een verbetering inhoudt ten opzichte van de voorschriften van de verordening;

...

Overwegende dat verder volgens de tekeningen de hoogte van de afsluiting beperkt blijft tot 1.85m; dat een dergelijke uitvoering in overeenstemming is met de voorschriften ter zake in de gemeentelijke verordening;

...”

5.2.

De Raad is van oordeel dat de geciteerde overwegingen niet beschouwd kunnen worden als een afdoende en zorgvuldige motivering.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de grond op het perceel van de tussenkomende partij werd opgehoogd en dat de hoogte van de te regulariseren afsluiting langs de kant van het perceel van de tussenkomende partij minder lijkt te bedragen dan aan de kant van het perceel van de verzoekende partijen. Dit blijkt met name uit de foto's gevoegd bij het administratief beroepschrift, alsmede bij de aanvraag, uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, en uit de nota ingediend door de verzoekende partijen naar aanleiding van de hoorzitting.

In hun administratief beroepschrift voerden de verzoekende partijen concreet aan dat de grond aan de kant van de tussenkomende partij werd opgehoogd en de hoogte van de betonblokken aan de zijde van het perceel van de verzoekende partijen hierdoor 85 cm in plaats van 60 cm bedraagt en de betonpalen 98 cm in plaats van 60 cm. Tevens stelden zij dat de zogenaamde 'Bekaert'-draad, die op deze betonnen constructies is gehecht, 1,30 m hoog is zodat totale hoogte van de omheining, aan hun kant respectievelijk 2,15 m en 2,28 m bedraagt. In de bestreden beslissing werd evenwel niet uitdrukkelijk ingegaan op dit knelpunt dat door de verzoekende partijen werd aangevoerd en waarvan de verwerende partij bijgevolg kennis had en dat in, het licht van de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de vigerende gemeentelijke bouwverordening, essentieel kan genoemd worden.

In de bestreden beslissing wordt, bij de samenvatting van de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, nochtans wel verwezen naar het bezwaar van de verzoekende partijen dat

het aangrenzende perceel tijdens de verbouwingswerken werd opgehoogd waardoor er een niveauverschil is ontstaan en de afsluiting aan de zijde van de verzoekende partijen een hoogte heeft van meer dan 2 m. Daarnaast overweegt de verwerende partij in de omschrijving van de aanvraag dat het plan bij de aanvraag zeer summier is en dat aanzichttekeningen van de afsluiting ontbreken. Ook stelt zij vast dat de volledige hoogte van twee betonplaten duidelijk meer dan 60 cm bedraagt zoals in de aanvraag wordt beweerd. Hiermee geeft de verwerende partij aldus zelf aan dat de opgegeven hoogte in de aanvraag niet correct is, minstens dat de werkelijke feitelijke situatie in de aanvraag niet wordt weergegeven.

5.3.

De verwerende partij acht de hoogte van de erfafsluiting evenwel toch aanvaardbaar, klaarblijkelijk uitsluitend op grond van de aantekeningen op het plan van de aanvraag waaruit blijkt dat de afsluiting beperkt blijft tot 1,85 m. Met name wordt op dit plan een hoogte van 60 cm vermeld voor de betonplaten en de betonblokken, en wordt dit opgeteld bij de hoogte van 125 cm voor de 'Bekaert'-draad die op de betonnen constructies worden bevestigd. De verwerende partij verduidelijkt echter hierbij in het geheel niet hoe de afmetingen op dit plan te rijmen vallen met haar eerdere vaststelling dat de hoogte van de betonplaten duidelijk meer dan 60 cm bedraagt, noch op welke wijze de meting en vaststelling van de hoogte vanop het perceel van de tussenkomende partij, dit is na ophoging en zoals klaarblijkelijk gebeurde in de aanvraag, te verantwoorden is.

Er moet vastgesteld worden dat het administratief dossier geen andere stukken of gegevens bevat en in de bestreden beslissing geen afdoende motivering terug te vinden is, waaruit moet blijken dat de verwerende partij een zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd en met kennis van zaken heeft kunnen oordelen. Dit ondanks de onduidelijke en summiere plannen waarop de aanvraag gebaseerd is, en ondanks de in het administratief dossier beschikbare foto's en de betrokken bezwaren aangevoerd door de verzoekende partijen inzake de ophogingen en afmetingen die zouden verschillen van deze opgegeven in de aanvraag.

Nochtans dient de verwerende partij dit knelpunt, dat verband houdt met de beoordeling van de verenigbaarheid met de gemeentelijke verordening, in de mate dat in de loop van de administratieve beroepsprocedure een onduidelijkheid en foutieve vermelding is opgeworpen inzake het voorwerp van de aanvraag, zoals *in casu* door de verzoekende partijen, in het kader van de zorgvuldigheidsplicht met de nodige aandacht en concreet te onderzoeken. Op de verwerende partij rust op dat punt een verstrengde formele motiveringsplicht. De loutere verwijzing naar de aantekeningen op het plan bij de aanvraag overtuigt dan ook niet in het licht van de foto's gevoegd in het administratief dossier en de bezwaren geuit in het administratief beroepschrift.

5.4.

Ook in de procedure voor de Raad blijft de verwerende partij op dit punt op de vlakte en laat zij na de kritiek van de verzoekende partijen inzake de ophoging en de hoogte van meer dan 2 m die vanop hun perceel zichtbaar is, op een afdoende wijze te ontmoeten. De verwerende partij stelt louter dat de verzoekende partijen hun kritiek niet concreet staven, noch aannemelijk maken. In zoverre de verwerende partij in haar antwoordnota bijkomend opmerkt dat ook de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar uitdrukkelijk zou hebben overwogen dat volgens de tekeningen de hoogte van de afsluiting beperkt blijft tot 1,85 m, stelt de Raad vast dat dit nergens in het bedoelde verslag kan gelezen worden.

De verwerende partij slaagt er dan ook niet in om het vastgestelde motiveringsgebrek afdoende te weerleggen. Met de stelling dat de verwerende partij bij de beoordeling van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient uit te gaan van de bestaande toestand, slaagt de tussenkomende partij hier evenmin in. Zelfs al zou de argumentatie van de verwerende partij en de tussenkomende partij hout snijden, dan nog moet opgemerkt worden dat hun overwegingen niet

zijn vervat in de bestreden beslissing. De tussenkomende partij raakt bovendien niet verder dan het louter tegenspreken van de kritiek van de verzoekende partijen en stelt zonder meer dat de plannen ter zake duidelijk zijn en de verwerende partij de aanvraag met kennis van zaken heeft kunnen beoordelen.

Gelet op voorgaande overwegingen is de Raad van oordeel dat de verwerende partij de verenigbaarheid van het aangevraagde met de gemeentelijke bouwverordening op onzorgvuldige wijze heeft onderzocht. Een onzorgvuldig onderzoek van de feitelijke elementen van het dossier, in deze de reële afmetingen van de kwestieuze afsluiting, tast noodzakelijk de wettigheid aan van de juridische beoordeling die erop steunt. De bestreden beslissing schendt aldus in de aangegeven mate het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsplicht en de toepasselijke bepalingen van de gemeentelijke bouwverordening.

6.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

VII. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2.1.

Aangezien het beroep van de verzoekende partijen in de aangegeven mate gegrond werd bevonden, dient de verwerende partij aangeduid te worden als de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld en valt het door de verzoekende partijen betaalde rolrecht, ten bedrage van 400 euro, ten laste van de verwerende partij. De verzoekende partijen werden niet bijgestaan door een advocaat en vragen evenmin om de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding.

2.2.

De tussenkomende partij vraagt de kosten van het geding, in haar hoofde bestaande uit de kosten voor de tussenkomst en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

Op grond van artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet kan een tussenkomende partij evenwel niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten. Het verzoek van de tussenkomende partij om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro wordt dan ook verworpen.

Nog los van de vaststelling dat de verzoekende partijen ten gronde in het gelijk werden gesteld, is de Raad bovendien van oordeel dat het passend voorkomt de kosten van de tussenkomst, zijn het door haar betaalde rolrecht, ten laste van de tussenkomende partij te laten.

De tussenkomende partij beslist immers zelf om al dan niet tussen te komen in een procedure. De Raad is van oordeel dat de (vrijwillige) tussenkomst van de tussenkomende partij de inzet van de procedure niet mag verzwaren voor de verzoekende partij noch voor de verwerende partij, zodat de tussenkomende partij de kosten van haar tussenkomst zelf dient te dragen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Lucien COENEGRACHTS is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 8 juni 2017, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het regulariseren van een erfafsluiting in Bekaertdraad met 60 cm boord in betonblokken en betonplaten op een perceel gelegen te 3770 Genoelselderen-Riemst Kasteelstraat 1, en met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie A, nummer 489/02K. .
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 18 december 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER